

Українські народні казки - казки для дітей

Лисичка та журавель

Лисичка та журавель

Були собі лисичка та журавель. Ото й зустрілися якось у лісі. Та такі стали приятелі! Кличе лисичка журавля до себе в гості: - Приходь, - каже, - журавчику, приходь, лебедику! Я для тебе - як для себе. От приходять журавель на ласкаві запросини. А лисичка наварила кашки з молоком, розмазала по тарілці та й припрошує: - Призволяйся, журавлику, призволяйся, лебедику! Журавель до кашки. Стукав, стукав дзьобом по тарілці - нічого не виходить. А лисичка як узялася до страви - лизь та лизь гарненько язиком, поки сама всю кашу вилизькала. Вилизькала та до журавля: - Вибачай, журавлику, - що мала, тим тебе й пригостила, а більше немає нічого. - То спасибі ж, - мовить журавель. - Приходь же, лисичко тепер до мене в гості. - А прийду, журавлику, прийду, лебедику! На тому й розійшлися. От уже лисичка йде до журавля в гостину. А журавель наварив такої-то смачної страви: узяв і м'яса й картопельки, й бурячків - усього-усього, покришив дрібненько, склав у глечик з вузькою шийкою та й каже: - Призволяйся, люба приятелько, не соромся! От лисичка до глечика - голова не влазить! Вона сюди, вона туди, вона боком, і лапкою, і навстоячки, і зазирати, й нюшити ... А журавель не гуляє: все дзьобом у глечик, усе в глечик. Помаленьку-помаленьку - та й поїв, що наварив. А тоді й каже: - Оце ж, вибачай, лисуню, що мав, то тим і пригостив. Та вже більше нічого не маю на гостину. Ох і розгнівалася ж лисичка! Так розсердилася, що й подякувати забула, як годиться, чемним будши. Так-то їй журавлева гостина до смаку припала! Та від того часу й не приятелює з журавлями.